

CCOO de Catalunya dona llum verda a la signatura de l'Acord interprofessional de Catalunya (AIC)

CCOO destaca de l'AIC aspectes com l'assumpció de l'acord salarial de l'AENC (Acord estatal de negociació col·lectiva) amb els criteris establerts, la clàusula de revisió salarial i el salari mínim de 14.000 € l'any. També es valoren les mesures pactades contra la bretxa salarial de gènere, per als plans d'igualtat en la negociació col·lectiva a totes les empreses, així com per a la desconexió digital i contra la precarietat, la intervenció davant la falsa economia col·laborativa de plataformes i l'aplicació del conveni de sector a les empreses multiserveis.

CCOO demana el diàleg social permanent i que el Govern de la Generalitat repregui l'acord signat l'any 2014 per desenvolupar, entre altres temes, la Llei de participació institucional perquè garanteixi de manera estructural la concertació social a Catalunya.

Les organitzacions sindicals i les patronals més representatives de Catalunya —CCOO de Catalunya, UGT de Catalunya, Foment del Treball, Pimec i Fepime— van arribar dilluns a un preacord en la negociació de l'Acord interprofessional de Catalunya (AIC). Aquest preacord ha estat validat pel Comitè Confederal de CCOO de Catalunya i, en els propers dies, tindrà lloc la signatura oficial amb la presència del Govern de la Generalitat.

Cristina Torre, de CCOO i Núria Gilgado, d'UGT, han liderat les negociacions sindicals de l'AIC

El Comitè Confederal considera que l'AIC respon als objectius aprovats en l'últim congrés, de recuperació salarial, de més igualtat i d'erradicació de la precarietat.

Coincidència salarial amb l'AENC

El Comitè Confederal valora especialment la coincidència en els criteris salarials amb l'Acord de negociació col·lectiva (AENC) signat recentment per

Negociació, mobilització i participació en el camí de l'AIC

Durant aquest any 2018, hem treballat en la construcció i la ratificació col·lectiva de la proposta, mitjançant el debat intern i la realització d'enquestes a l'afiliació. També hem desbloquejat la negociació amb diverses mobilitzacions generals i sectorials.

Era el 2 de març quan anunciàvem l'inici de les negociacions per a la renovació de l'Acord interprofessional de Catalunya (AIC). El camí no ha estat fàcil, i les patronals han frenat en diverses ocasions el recorregut de la negociació. Aquesta situació va provocar la

reacció sindical, amb diverses mobilitzacions, les quals van tenir el seu moment àlgid el Primer de Maig, amb un missatge molt clar i directe: "Ara ens toca a nosaltres", i el 22 de maig, amb una gran mobilització per a la recuperació del poder adquisitiu dels salaris en els convenis col·lectius.

Per a CCOO ha estat fonamental la participació i l'opinió de la seva afiliació. Així, el 22 de juny, el sindicat va enviar una enquesta a la seva afiliació perquè valorés els continguts dels possibles acords que s'estaven negociant: a Madrid, l'AENC, i a Catalunya, l'AIC. Més de 4.000 afiliats i afiliades van respondre l'enquesta i, d'aquests, més d'un 80% van mostrar el seu suport als continguts proposats en les dues negociacions. Finalment, el 5 de juliol es va signar el IV Acuerdo para el Empleo y la Negociación Colectiva 2018-2020, i aquest dilluns, 9 de juliol, es va signar el preacord de l'Acord interprofessional de Catalunya. ■

editorial

Insaciables

El món empresarial no descansa a l'hora de buscar maneres de guanyar més diners a costa de rebaixar les condicions laborals i socials dels treballadors i les treballadores. Ho estem veient i patint tots aquests anys de la crisi amb les retallades de drets salarials i de condicions de treball en tots els sectors, però molt especialment en els serveis.

Les empreses multiserveis no dubten a rebaixar costos laborals, fins i tot a costa de la salut dels seus empleats i empleades. Ho estem veient als hotels de PortAventura, en els quals moltes de les seves treballadores estan emmaltintant pels continus augments de càrregues de treball. Però, per si no n'hi havia prou, ara ja tenim també en el mercat el que es coneix com a economia col·laborativa de plataformes, que està obligant molts treballadors i treballadores a entrar en un terreny de precarietat laboral extrema.

Veiem molts d'aquests treballadors pel carrer en empreses com Deliveroo, Glovo, Cabify, Uber... Podem parlar directament d'explotació laboral. Ells i elles posen la moto, el cotxe, la benzina i el cos, i assumeixen tots els riscos a canvi d'uns guanys econòmics molt limitats. I, a sobre, les empreses no reconeixen cap relació laboral. Una enquesta de CCOO, que recull aquest digital, calcula que més de 280.000 persones a Catalunya treballen en l'economia de plataforma, una xifra que no és cap broma.

La bona notícia és que ja sabem com funciona i estem actuant. Així ho recull l'Acord interprofessional de Catalunya (AIC) que hem pactat. L'AIC fa un diagnòstic compartit dels problemes de competència deslleial que implica la falsa economia col·laborativa de plataformes i per això crearà una comissió tècnica al Consell de Relacions Laborals per analitzar supòsits concrets en aquesta matèria. Això permetrà controlar aquestes activitats i orientar-ne la normalització en el nostre mercat de treball. ■